

gesom tanken om en styrkelse af WEU er udtryk for bloktankegang fra den kolde krigs tid. ISF ønsker vi ikke et forsvar i EU og som bekendt heller ikke, at Danmark skal være med i WEU. Hvis blokpolitikken føres ud i livet, medfører det uundgåeligt en ny forstærket oprustning og en ny markeret grøftegravning i Europa. Det vil i sig selv skabe nye spændinger i Europa. En udvidelse af NATO vil være endnu værre og blokere for et kollektivt sikkerhedssystem.

Vi ønsker NATO afviklet og satser på et aleuropæisk kollektivt sikkerhedssystem. Et sådant kan tage udgangspunkt i CSCE-samarbejdet, som må styrkes og effektiviseres.

Det følger af de indledende bemærkninger, at de nye sikkerhedsproblemer efter SF's opfattelse i langt højere grad skal imødegås med økonomisk sikkerhedspolitik, hvor ressourcerne bruges til at genopbygge Østeuropa økonomisk, socialt og miljømæssigt. Den østeuropæiske kollaps er i dag den største sikkerhedsrisiko i Europa. Det er her, kræfterne skal bruges. I en situation, hvor de to tidligere militærpagter begge har udspillet deres rolle, skal kræfterne desuden bruges til at opbygge et nyt fælles sikkerhedssystem.

Det ville i den situation være at lege med ilden at støtte Fremskridtspartiets forslag om at optage de baltiske lande og eventuelt andre østeuropæiske lande i en forceret udvikling. Det ville ikke gavne visionen om et samlet Europa. Det ville som beskrevet i New York Herald Tribune den 7. november 1994 kunne fremprovokere en endnu stærkere højrebølge i Sovjet, og det at lade nogle af landene komme ind i NATO, mens andre lades udenfor, vil trække en ny demarkationslinje mellem Øst og Vest.

Hvis man er i tvivl om, hvad reformkræfterne siger i Sovjet, kan jeg citere Kozyrev, den russiske udenrigsminister, som siger det på denne måde, og det er fra New York Herald Tribune den 10. november 1994: »Det ville alvorligt destabilisere situationen i Europa.«

Jeg skal opsummere: Den nye sikkerhedspolitiske situation i Europa løses ikke ved at flytte demarkationslinjen, tværtimod. Det skaber yderligere destabilisering. Det nye europæiske sikkerhedskoncept skal udbygges med CSCE-samarbejdet. Det skal udbygges, og så skal der ske en nedbrydning af den sidste af de to store militærblokke, NATO. De frigivne midler skal bruges til en hurtig økonomisk social og miljømæssig genopbygning af det tidligere Østeuropa. Det vil også sikkerhedspolitisk være den bedste investering, vi kan foretage.

Jeg skal slutte af med at sige lidt om dagsordenerne. Vi stemmer imod Fremskridtspartiets dagsorden. Vi mener, det vil være en katastrofe, hvis den blev vedtaget. Jeg synes, der er en forskel på Fremskridtspartiets og regeringens og Venstres og De Konservatives dagsordensforslag. Det sidstnævnte er mindre udfordrende, men det er klart, at da vi har som mål at afvikle NATO, kan vi i sagens natur ikke stemme for en dagsorden, der vil udvide NATO, hvorimod den sidste pind i dagsordensforslaget er meget fornuftig – den med styrkelsen af CSCE.

Jeg skal derfor på vegne af SF stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget opfordrer regeringen til

- aktivt at arbejde for at styrke og effektivisere CSCE som forum for et nyt kollektivt sikkerhedssystem i Europa – målet er en afvikling af NATO som den sidste militære magtblok – og
- aktivt at arbejde for, at den sikkerhedspolitiske hovedvægt lægges på en social, økonomisk og miljømæssig udvikling af det tidligere Østeuropa,

går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 13).

Formanden:

Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil vende tilbage til diskussionen omkring Rusland i mit ordførerindlæg, så det skal jeg ikke kommentere i dennerunde.

Når jeg har bedt om en kort bemærkning, er det alene for at anfægte SF's myte om, at der skulle være modstrid imellem en bevarelse af NATO og en udvidelse af NATO og så det, at man politisk, socialt og økonomisk vil samarbejde med Rusland og hjælpe reformkræfterne i Rusland. Der er efter CD's opfattelse ingen modstrid mellem de to ting; man kan godt gøre begge dele på én gang, og det er det, vi lægger op til at man gør.

(Kort bemærkning).

Ingrid Rasmussen (S):

Jeg har et par spørgsmål til hr. Villy Søvnald.